

ТЕМЕНУГА

Теменуга се навежда
Надъ забързали струи,
Хубостъ горестна оглежда,
Образъ девственъ открои.

А струитъ заминуватъ,
Недочуватъ молещъ викъ,
За кристална нощъ бълнуватъ,
За невиденъ луненъ ликъ.

Капятъ листи, плачатъ взори,
Гасне образа дълбокъ,
Но сърце си не разтвори
Искрометния потокъ.